

Všechn čas, energii a zájem věnoval Jakub Šimák povolání, které si sice sám nevybral, ale které ho naprosto pohltilo. Vynaložené úsilí se brzy vyplatilo — Šimák se ve velmi mladém věku stal primářem rehabilitačního oddělení, u jehož zrodu stál. Doba mu přála. Po padesátých letech, kdy byly hranice téměř neprodyšně uzavřeny a za ostatní dráty se dostala jen hrstka vyvolených, se v šedesátých letech škvírka do světa maličko pootevřela.

Než se dveře znovu zabouchly, stihl doktor Šimák několik zahraničních stáží a seminářů, publikoval ve světovém odborném tisku a vybudoval si ve svém oboru slušnou pověst.

Cestování rozšiřuje obzory a dodává odvalu a sebevědomí. Primář a tehdy už i docent Šimák nabyt dojmu, že úspěchy v práci a řady vděčných pacientů mu dávají právo vyjadřovat se k politické situaci, a protože měl srovnání se životem v kapitalistické cizině, byly mnohé jeho komentáře značně nelichotivé.

Po otci zřejmě zdědil neústupnou povahu a přes veškerou svou inteligenci nebyl natolik chytrý, aby se poučil z chyb svého předka, a tak ho vpád vojsk sovětských a jiných národů na výsostné území Československa nenechal

chladným, a tak se celou vahou své osobnosti proti agresi ohradil.

Odvaha ho stála místo primáře a posléze připravila o život i jeho matku, kterou po zjištění, že Jakoubka učinili řadovým lékařem, postihla silná mozková mrtvice. Po třech dnech zemřela, aniž využila odborné znalosti svého syna, který se na rehabilitaci pacientů po mozkové mrtvici specializoval.

To byl začátek Šimákových alkoholických dovolených. Alespoň jednou za čas si dopřál luxus uvolnění a zapomnění. Zapomnění na to, jaký by život mohl být, kdyby... Nebylo těžké nějaké *kdyby* najít a alkoholické výpadky byly stále častější, až ho z nemocnice vyhodili úplně.

V nouzi poznáš přítele a Šimákovým přítelem byl bývalý děkan lékařské fakulty Bubník. Vyjednal mu místo u sebe v léčebně dlouhodobě nemocných, a protože všichni stůňou, dokonce i mocní tohoto světa, přimhouřili straníci oko a dali Šimákovi *ještě jednu šanci*. Více než slabost pro alkohol jim ale u doktora Šimáka vadila jeho slabost pro pravdu.

Alena Mornštajnová – Slepá mapa (Host, 2013)

Anna, Alžběta, Anežka. Tři ženy, tři generace, jedna rodina a mnoho životních zvrátů, traumat a tajemství...

Odpovězte na otázky související s úvodním textem:

1) Jaká byla povolání Jakuba Šimáka?

.....

2) Jaká byla jeho specializace?

3) Co pomáhal Jakub Šimák založit?

4) Jaká byla Šimákova *neřest*?

5) Jaké měl Jakub Šimák vlastnosti? Napište aspoň tři:

6) O jaké době se zde píše? Přibližně rok, léta:

7) Vysvětlete tato slova nebo slovní spojení:

a) posléze	b) povolání ho pohltilo	c) hrstka vyvolených	d) vybudoval si slušnou pověst	e) rozšiřovat
obzory	f) nelichotivé komentáře	g) nenechal ho chladným	h) ohradit se	i) stálo ho to místo primáře
j) přimhouřit oko				

Řešení:

- 1) a) primář rehabilitačního oddělení b) lékař – pracovník v léčebně dlouhodobě nemocných c) docent
- 2) rehabilitace pacientů po mozkové mrtvici
- 3) výše zmíněného rehabilitačního oddělení
- 4) pití alkoholu
- 5) pracovitý, odvážný, neústupný, byl nepoučitelný z předchozích chyb, zoufalý (alkoholismus)
- 6) po roce 1968 – po vpádu sovětských vojsk do ČSSR, 70. – 80. léta 20. století
- 7) ...